

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 60.212/3
van 7 november 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat
betreft warmtemetingen’

Op 6 oktober 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft warmtemetingen’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 25 oktober 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Johan PUT en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 7 november 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Krachtens artikel 7.8.1, § 3, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid’ (hierna: Energiedecreet) is de beheerder van een stadsverwarmingsnet of van een centrale bron die verschillende gebouwen of verbruikers bedient, verplicht om ervoor te zorgen dat tegen 31 december 2016 in appartementsgebouwen en multifunctionele gebouwen met een centrale verwarmings- of koelingsbron of met levering vanuit diens stadsverwarmingsnet of diens centrale bron, individuele verbruiksmeters worden geïnstalleerd om het warmte- of koelingsverbruik of warmwaterverbruik voor iedere eenheid te meten.

Artikel 7.8.1, § 3, tweede lid, van het Energiedecreet bevat ter zake twee delegaties aan de Vlaamse Regering:

- enerzijds de opdracht om te bepalen “aan welke voorwaarden deze meters moeten voldoen” (tweede zin);
- anderzijds de mogelijkheid om uitzonderingen te bepalen “voor die gevallen waar het niet technisch haalbaar of niet kostenefficiënt is om een dergelijke meter te installeren” (eerste zin).

Artikel 7.8.1, § 1, tweede zin, van het Energiedecreet bevat voorts een meer algemene delegatie om “voorwaarden en nadere regels [te] bepalen aangaande de verwarming, de koeling of de warmwatervoorziening van een gebouw door een stadsverwarmingsnet of door een centrale bron die verschillende gebouwen bedient”.

Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt, naast het vaststellen van meer algemene voorwaarden aangaande de verwarming, de koeling of de warmwatervoorziening van een gebouw door een stadsverwarmingsnet of door een centrale bron die verschillende gebouwen bedient, ook tot het vaststellen van regels met betrekking tot de eisen waaraan de meters dienen te voldoen (artikel 1, 2° en 3°, van het ontwerp; artikel 2 van het ontwerp – ontworpen titel III/1, hoofdstuk II, van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 ‘houdende algemene bepalingen over het energiebeleid’ (hierna: Energiebesluit) en tot het bepalen van uitzonderingen op de verplichting om meters te installeren (artikel 1, 1° en 4°, van het ontwerp; artikel 2 van het ontwerp – ontworpen titel III/1, hoofdstuk I, van het Energiebesluit; artikel 3 van het ontwerp). Daartoe worden wijzigingen aangebracht in het Energiebesluit.

Voor het ontworpen besluit kan rechtsgrond worden gevonden in de voormelde bepalingen van artikel 7.8.1 van het Energiebesluit, desgevallend gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3. In het ontworpen artikel 3/1.1.1, § 1, van het Energiebesluit wordt het best een kruisverwijzing toegevoegd om aan te geven dat de ontworpen artikelen 3/1.2.1, § 2, en 3/1.2.2 ook in het in de eerstgenoemde bepaling bedoelde geval van toepassing zijn. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat in bestaande appartementsgebouwen en bestaande multifunctionele gebouwen de meters niet zouden moeten worden vervangen indien ze niet meer nauwkeurig zijn. De bepaling zou daartoe als volgt gesteld kunnen worden:

“Met behoud van de vervangingsplicht bedoeld in de artikelen 3/1.2.1, § 2, en 3/1.2.2 is het plaatsen van individuele verbruiksmeters voor het warmte-, koelings- of warmwaterverbruik vermeld in artikel 7.8.1, § 3, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 niet verplicht voor ...”

4. In de ontworpen artikelen 3/1.1.1, § 1, en 3/1.2.2 wordt melding gemaakt van individuele meters “die voldoen aan de eisen, vermeld in het koninklijk besluit van 13 juni 2006 betreffende meetinstrumenten of het koninklijk besluit van 15 april 2016 betreffende meetinstrumenten”. Het eerstvermelde besluit is met ingang van 20 april 2016 opgeheven en vervangen door het laatstgenoemde besluit.

Zoals die verwijzing is gesteld, vallen ook individuele meters die zijn geplaatst na 20 april 2016 en voldeden aan de eisen vermeld in het koninklijk besluit van 13 juni 2006, doch niet aan die opgenomen in het koninklijk besluit van 15 april 2016, onder de ontworpen regeling, terwijl dat kennelijk niet de bedoeling is. Er wordt daarom ter overweging gegeven om te schrijven “individuele meters (...) die, bij de plaatsing, voldeden aan de op dat moment geldende vereisten van het koninklijk besluit van 13 juni 2006 betreffende meetinstrumenten of het koninklijk besluit van 15 april 2016 betreffende meetinstrumenten”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT